

Η σοφία του Θεού στους πειρασμούς και τις θλίψεις (Αββάς Ισαάκ ο Σύρος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 5 Δεκεμβρίου, 2019

Όταν θέλεις ν' αρχίσεις κάποια θεάρεστη εργασία, πρώτα να ετοιμασθείς ενάντια στους πειρασμούς που θα σε βρουν, και μη διστάσεις καθόλου. Γιατί ο εχθρός έχει συνήθεια, όταν δει κάποιον να ξεκινά με θερμή πίστη ένα καλό και σωτήριο έργο, να τον εμποδίζει με ποικίλους και φοβερούς πειρασμούς, για να φοβηθεί απ' αυτούς, και να ψυχραθεί η καλή προαίρεσή του, ώστε να μην έχει πια καμιά επιθυμία να ασχοληθεί με τη θεάρεστη εργασία. Όχι βέβαια, διότι έχει τέτοια δύναμη ο εχθρός -γιατί, αν είχε, κανείς δε θα μπορούσε ποτέ να κάνει το καλό- όμως το επιτρέπει ο Θεός, όπως έχουμε μάθει από την περίπτωση του δίκαιου Ιώβ.

Συ λοιπόν ετοίμασε τον εαυτό σου, ώστε να συγκρουσθείς με γενναιότητα με τους πειρασμούς που αντίκεινται στις αρετές, και τότε μόνο να ξεκινήσεις τη θεάρεστη εργασία σου. Αν δεν προετοιμασθείς καλά για την απόκρουση των πειρασμών, μην ξεκινήσεις την εργασία των αρετών. (19)

Όπως πλησιάζουν τα βλέφαρα το ένα το άλλο, έτσι και οι πειρασμοί είναι κοντά στους ανθρώπους. Και αυτό το οικονόμησε ο Θεός να είναι έτσι, με σοφία, για να έχουμε ωφέλεια· για να κρούεις δηλαδή επίμονα, εξαιτίας των θλίψεων, τη θύρα του ελέους του Θεού και για να μπει μέσα στο νου σου, με το φόβο των θλιβερών πραγμάτων, ο σπόρος της μνήμης του Θεού, ώστε να πας κοντά του με τις δεήσεις, και να αγιασθεί η καρδιά σου με τη συνεχή ενθύμησή του. Και ενώ εσύ θα τον παρακαλείς, αυτός θα σε ακούσει. (25)

Για να μη χάσεις την εμπιστοσύνη σου και την αφοσίωσή σου στο Θεό, γι' αυτό ο Θεός οικονόμησε να είσαι στις θλίψεις και, ακόμη, για να μην ξεστράτισεις από το δρόμο του και προκαλέσεις τη δίκαιη οργή Του, οπότε θα σε τιμωρήσει και, άμα δε μετανοήσεις, θα σε εξολοθρέψει και θα χάσεις τη χάρη της παρουσίας Του. Σκέψου ακόμη τι ασέβεια και τι πολλές βλάσφημες και ακατονόμαστες

ενέργειες φέρνει στη ζωή μας η ευημερία και η καλοπέραση και η έλλειψη του φόβου του Θεού. Γι' αυτό λοιπόν, και με τα παθήματά μας και με τα διάφορα λυπηρά πράγματα που έρχονται, επαυξάνει την ενθύμησή Του στην καρδιά σου, και από το φόβο των δυσάρεστων σε ξυπνάει για να κρούσεις την πύλη της ευσπλαχνίας Του· και μ' αυτή την αιτία σε απολυτρώνει από τα θλιβερά και σπέρνει μέσα στην καρδιά σου τη θεϊκή αγάπη. Και αφού βάλει μέσα σου την αγάπη, σε φέρνει κοντά και σε τιμά με το χάρισμα της υιοθεσίας, και σου φανερώνει την πλούσια χάρη Του.

Πώς αλλιώς θα γνώριζες ότι προνοεί και νοιάζεται για σένα με αγάπη και σε φροντίζει, αν δεν έρχονταν καταπάνω σου οι θλίψεις; Διότι κυρίως με τον πόνο και τη θλίψη είναι δυνατό να πληθυνθεί η αγάπη του Θεού στην ψυχή σου και να τη γεμίσει. Αυτά σε κάνουν να γνωρίσεις τα χαρίσματά Του και φέρνουν στη μνήμη σου την πολλή πρόνοια που έχει για σένα. Όλα αυτά τα πνευματικά αγαθά γεννιούνται από τα λυπηρά, για να μάθεις να ευγνωμονείς για όλα το Θεό.

Λοιπόν, να θυμάσαι το Θεό, για να σε θυμάται και Αυτός πάντοτε. Και αφού σε θυμηθεί και σε σώσει από τις θλίψεις, θα λάβεις απ' Αυτόν κάθε ευλογία και θα είσαι μακάριος. Μην Τον ξεχάσεις λοιπόν, σκορπίζοντας το νου σου στις ματαιότητες, για να μη σε ξεχάσει τότε που θα έχεις πόλεμο με το κακό. **Όταν όλα πάνε καλά στη ζωή σου, να υπακούεις στο Θεό και να τηρείς τις εντολές Του,** για να έχεις κοντά Του παρηρησία στις θλίψεις σου με την καρδιακή και επίπονη προσευχή και παράκληση. (25-6)

Αμα χτυπήσει ο πειρασμός τον άδικο, δεν έχει κουράγιο και θάρρος να επικαλεσθεί τη βοήθεια του Θεού, ούτε να περιμένει απ' Αυτόν τη σωτηρία. Διότι τον καιρό που δεν είχε θλίψεις και ήταν αναπαυμένος, απομακρύνθηκε από το θέλημά Του. Προτού ν' αρχίσεις τον πόλεμο, ζήτησε επίμονα να συνάψεις συμμαχία, και **προτού να αρρωστήσεις, ζήτησε να μάθεις ποιος είναι καλός γιατρός.** Έτσι, και προτού να έρθουν καταπάνω σου τα θλιβερά, να προσεύχεσαι, οπότε στον καιρό των δυσάρεστων πληγμάτων θα βρεις το Θεό βοηθό, και θα σε ακούσει με προσοχή.

Προτού να γλιστρήσεις και πέσεις στην απόγνωση, να επικαλείσαι και να παρακαλείς το Θεό· και προτού να προσευχηθείς, να έχεις φυλάξει τις μοναχικές σου υποσχέσεις, που είναι τα εφόδιά σου στο δρόμο του Θεού.

Η κιβωτός του Νώε σε καιρό ειρήνης κατασκευάσθηκε, και τα δέντρα για την ξυλεία της είχαν φυτευθεί πριν από εκατό χρόνια. Έτσι, τότε που ξέσπασε η οργή του Θεού για την αμετανοησία των ανθρώπων, οι άδικοι και αμελείς χάθηκαν, ενώ για τον δίκαιο και προνοητικό Νώε έγινε η κιβωτός σκέπη σωτηρίας.

Όσοι νεκρώθηκαν για τον κόσμο, αυτοί υπομένουν τους πειρασμούς και τα

δυσάρεστα με χαρά, ενώ αυτοί που ζουν κοσμικά δεν έχουν τη δύναμη να υποφέρουν την αδικία· αυτοί ή νικιούνται από την κενοδοξία τους και οργίζονται και ταράσσονται, φερόμενοι με τρόπο παράλογο, ή κυριεύονται από τη λύπη και την απόγνωση. (27-8)

(Από το βιβλίο: Κωνσταντίνου Καρακόλη, "Ανθολόγιο από την ασκητική εμπειρία του Αγίου Ισαάκ του Σύρου", Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη», σελ. 105)

(Οι αριθμοί στο τέλος κάθε λήμματος αντιστοιχούν στις σελίδες του ελληνικού κειμένου: «Του Οσίου Πατρός ημών Ισαάκ, Επισκόπου Νινευί, του Σύρου, Τα Ευρεθέντα Ασκητικά», Λειψία 1770, Ανατυπούμενα επιμελεία Ιωακείμ Σπετσιέρη, Ιερομονάχου. Αθήναι)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)